

## Arrest

nr. 289 630 van 31 mei 2023  
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF  
Louizalaan 54 (3<sup>de</sup> verdieping)  
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE XI<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 19 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 maart 2023.

Gelet op de beschikking van 11 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat P. DE WOLF.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

*“1. Verzoeker, die verklaart de Soedanese nationaliteit te hebben, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.*

*Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.*

*2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geen geloof gehecht aan zijn bewering dat hij afkomstig zou zijn uit of verbleven zou hebben te Um Gunja – Darfoer, laat staan dat hij er problemen met de overheid en de Janjaweed gekend zou hebben. Verder werd vastgesteld dat hij erg laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende te België én hij de Belgische autoriteiten trachtte te misleiden door verschillende identiteiten (waaronder leeftijden) en nationaliteiten op te geven. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 225 694 van 3 september 2019.*

*In het kader van zijn huidig verzoek herhaalt verzoeker dat zijn etnie en moedertaal Tama is. Hij is geboren te Nyala en woonde daar tot 2014. Hij geeft aan dat hij geen nieuwe elementen heeft in het kader van zijn huidig verzoek en hij vermoedt dat zijn problemen met de overheid en de Janjaweed nog steeds actueel zijn. Hij legt een kopie van een vertaling van zijn geboorteakte (van 18/2/2022) neer die hij twee maanden eerder via WhatsApp van een neef van zijn moeder toegezonden kreeg. Op 2 december 2022 bezorgt zijn advocate, meester D. W., het CGVS via e-mail een kopie van een legalisering van de vertaling van zijn geboorteakte door het Belgische Consulaat-Generaal te Caïro van 28 november 2022.*

*3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een ‘nieuw element’ dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt, onder meer, op goede gronden gemotiveerd dat:*

*(i) zijn vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 225 694 van 3 september 2019.*

*(ii) verzoeker in zijn huidig verzoek verklaringen herhaalt die hij in het kader van zijn eerste verzoek heeft aangehaald, dat verzoeker stelt dat hij geen nieuwe elementen heeft in het kader van zijn huidig verzoek, en dat hij vermoedt dat zijn problemen met de overheid en de Janjaweed nog steeds actueel zijn.*

*(iii) de kopie van een vertaling van zijn geboorteakte (dd. 18/2/2022) een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren faxkopie betreft en het bovendien slechts een kopie betreft van een vertaling door de Universiteit van Khartoem; waarbij het gegeven dat deze kopie van een vertaling van zijn geboorteakte op 28 november 2022 gelegaliseerd werd door het Belgische Consulaat-Generaal te Caïro niets wijzigt aan voorgaande vaststellingen. Overigens kan gesteld worden dat een geboorteakte – in casu legde verzoeker louter een kopie van een vertaling van een geboorteakte neer – geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) bevat waarmee bewezen kan worden dat verzoeker wel degelijk de persoon is die door zulk document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van zijn identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien zijn relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het CGVS zijn identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van zijn verklaringen en dit document.*

*5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.*

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Verzoeker heeft in het kader van zijn huidig verzoek een kopie van een vertaling van zijn geboorte-akte (dd. 18/2/2022) en een kopie van een legalisatie van deze vertaling van zijn geboorteakte door het Belgische Consulaat-Generaal te Caïro van 28 november 2022 neergelegd.

De Raad herinnert eraan dat hij de bewijswaarde van de voorgelegde stukken soeverein mag beoordelen (RvS 27 oktober 2022, nr. 15.076 (c)). Hij dient niet aan te tonen dat de voorgelegde stukken vals of niet authentiek zijn, maar het volstaat duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar zijn oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten.

Wat betreft de vertaling van zijn geboorteakte (dd. 18/2/2022), merkt de Raad op dat dit document stempels draagt van de “University of Khartoum – Faculty of Arts – Translation and Arabicization Unit” en dit ook in de hoofding van het document wordt vermeld. Verder staat er op het document te lezen: “Translation in conformity with original in Arabic”. Bijgevolg mag er logischerwijze van worden uitgegaan dat dit inderdaad slechts een vertaling betreft en geen officieel document. Dit document is verder niet vergezeld van (een kopie van) het originele document. De Raad stelt vast dat verzoeker overigens nalaat om bij zijn verzoekschrift (een kopie van) het originele document te voegen.

Daarnaast kan het gegeven dat voorgaand document gelegaliseerd is door het Belgische Consulaat-Generaal te Caïro, de inhoud van dit document in geen geval garanderen. Dit document van het Belgische Consulaat-Generaal geeft dit ook expliciet aan: “Deze legalisatie waarborgt de authenticiteit van de inhoud van het document niet.”. De Raad herinnert eraan dat legalisatie enkel over de vorm van een buitenlands document gaat, maar niet bevestigt dat de inhoud ervan correct is.

Bovendien betreffen beide documenten enkel fotokopieën waaraan slechts een beperkte bewijswaarde kan worden gehecht daar kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar zijn en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt.

Tenslotte, onderstreept de Raad dat een geboorteakte geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) bevat waarmee bewezen kan worden dat verzoeker wel degelijk de persoon is die door zulk document wordt bedoeld. Een dergelijk document is dus geen bewijs van zijn identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing.

Gelet op eerder gedane omstandige vaststellingen in het kader zijn eerste beschermingsverzoek omtrent zijn identiteit en zijn bewering dat hij afkomstig zou zijn uit of verbleven zou hebben te Um Gunja – Darfoer en gelet op het geheel van voorgaande bevindingen inzake de inhoud en de zeer beperkte bewijskracht van de documenten die hij heden voorlegt in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek, zijn deze documenten, wanneer ze worden beoordeeld en gewogen samen met het geheel van verzoekers ongeloofwaardig bevonden verklaringen, niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

Het geheel aan documenten en de verklaringen van de verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, kunnen de voorgelegde documenten dan ook niet worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, wordt de kopie van de vertaling van zijn geboorteakte niet enkel op basis van het feit dat het document “ontstaan zou zijn door “eenvoudig knip en plakwerk”” afgewezen zoals duidelijk blijkt uit het voorgaande. Evenmin wordt verzoeker beschuldigd van het plegen van valsheid in geschriften.

Betreffende verzoekers verwijzing naar rechtspraak van deze Raad dient erop te worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentwaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft individuele gevallen en heeft geen precedent-

waarde die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt. Bovendien toont verzoeker niet aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van dit arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die zijn zaak kenmerken.

8. Verzoeker heeft een verklaring van mevrouw C. gevoegd aan zijn verzoekschrift waarin o.a. wordt verwezen naar verzoeker zijn leven in België. Hij stelt verder dat: “Zo dient benadrukt te worden dat verzoekende partij een duurzame relatie heeft met mevrouw L. C. (Belgische nationaliteit). Het huidige koppel heeft elkaar leren kennen in februari 2018 en hebben een relatie sinds 6 mei 2019. Verzoekende partij is in september 2019 bij mevrouw C. ingetrokken en het koppel leeft in harmonie samen met mevrouw C. haar twee kinderen.”.

De Raad wijst erop dat deze verklaring afkomstig is van een privépersoon, een gesolliciteerd karakter heeft, werd opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en niet afkomstig is van een objectieve bron.

Het feit dat hij in België geïntegreerd is en zijn leven zich hier afspeelt, betreft motieven die op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een (langdurig) verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en de Raad zijn enkel bevoegd zijn eventueel risico bij een terugkeer naar zijn land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien hij een (langdurig) verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet hij zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Voorts haalt verzoeker aan dat: “Deze relatie zal verzoeker mogelijks een vervolging veroorzaken voor verzoeker die zich niet volgens de Soedanese waarden gedraagt en zich in een relatie met een Europese vrouw heeft gestort.”.

Hoewel in de verklaring wordt gesteld dat verzoeker sinds 6 mei 2019 een relatie met mevrouw C. heeft, maakte verzoeker tot op heden nooit eerder melding van deze beweerdde vrees, ook niet in het kader van zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken naar aanleiding van zijn tweede beschermings-verzoek van 28 september 2022. De laattijdigheid van dit element doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid en ernst van de beweerdde vrees.

Bovendien blijft verzoeker hier heel erg op de vlakte en licht hij zijn zeer summier betoog niet verder toe noch wordt dit objectief gestaafd. Bij gebrek aan verdere in concreto elementen alsook duiding en uitleg, maakt verzoeker aldus niet aannemelijk dat zijn beweerdde relatie met een Europese vrouw een nieuw element betreft dat zijn kans om in aanmerking te komen voor internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

9. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet blijkt uit voorgaande dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Darfoer, noch dat hij er tot aan zijn vertrek uit Soedan heeft verbleven. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en regio van herkomst aannemelijk te maken.

Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet aanwezig is.

De Raad kan omwille van voorgaande vaststellingen enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

10. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het

verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 21 april 2023 staat het volgende vermeld:

*“Tolk 1738 staat onder eed en tolkt Arabisch – Nederlands.*

*De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij meent dat de stukken die zij heeft overgemaakt in het kader van haar huidige, tweede verzoek om internationale bescherming maken dat haar herkomst uit Darfur niet langer ter discussie kan worden gesteld en dat hiernaar onvoldoende onderzoek is gevoerd. Specifiek voor wat de neergelegde geboorteakte betreft, stelt zij dat het Belgisch consulaat-generaal in Cairo reeds een onderzoek heeft gevoerd naar de waarachtigheid van dit stuk alvorens het te legaliseren. Verder verwijst zij naar de huidige, algemeen gekende situatie in Soedan en wijst zij erop dat deze noch in de bestreden beslissing, noch in de beschikking in rekening werd gebracht. Aldus werd niet onderzocht of zij in het licht van de huidige situatie in haar land van herkomst aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus en of zij op een veilige manier naar daar kan terugkeren. Zij besluit dat er minstens aanleiding is om haar verzoek om internationale bescherming onmiddellijk ontvankelijk te verklaren, ook omdat zij hierdoor opnieuw aanspraak zou kunnen maken op opvang en ondersteuning.”*

5. Gelet op verzoekers argumentatie ter zitting omtrent de actuele (veiligheids)situatie in Soedan, waarbij hij opmerkt dat deze situatie algemeen gekend is, met name het uitbreken van een oorlog en de onmogelijkheid om veilig terug te keren, en hij aankaart dat deze situatie niet in rekening wordt gebracht in de bestreden beslissing of in de beschikking, en gelet op het gebrek aan enige verdere informatie hierover, acht de Raad een nader onderzoek nodig teneinde verzoekers eventuele nood aan internationale bescherming te kunnen beoordelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijzigt derhalve, omwille de gewijzigde algemene situatie in Soedan, zijn. Het ontbreekt de Raad, bij gebrek aan verdere onderzoeksbevoegdheid, immers aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 december 2022 wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES